

Â

tamlinhvaodoi@gmail.com

S 116. CN Th 11 ng Niên 11 - năm C. = TIN M NG LUCA 7, 36-50 VÀ 8,1-3

Ngày 16 . 06 . 2013

T b ... đ g p g

Hay g p g ... r i t b ???

Lung Linh

Tôi là m t cô gái đi m n i ti ng trong vùng v i nhan s c tr i cho duyên dáng m n mà.

Khách hàng c a tôi khá đa đ ng trong đó có c nh ng ngài bi t phái đ o m o, nhà lu t sĩ nghiêm trang, th m chí m t vài t t có v cao siêu thánh thi n n a đ y...

Ban ngày, h lên m t đ o đ c xa lánh, khinh r nh ng ng i hè h nh tôi...Nh ng ban đêm, v i bóng t i đ ng lữa, h tìm t i tôi nh con h đoi m i... ng u nghi n ăn m t món fast food cho th a 'con l n lòng'...r i mau chóng l n đi vào ngõ h m t i hù... n m n p lo s b ng i khác b t g p...

Thỉnh thoảng, lúc nửa đêm vừa sáng, tôi trợn trợn c.. không tài nào ngủ được c. Nhưng câu hỏi liên tục tra tấn tâm trí tôi:

- Tại sao cũng là con người mà tôi lại phải mang thân phận như nhíp nhíp như thế này?

- Tại sao cũng là con người mà tôi lại bị coi như một món đồ chơi cho những kẻ tha tiện rùng m?

- Tại sao cũng là con người mà tôi không thể đứng lên và đi. mà người khinh bỉ tôi, tìm cách xa lánh tôi???

Và tôi không thể nào tìm ra câu gì để đáp cho cuộc đời khốn khổ của mình.

Bất ngờ một hôm, tôi nghe người ta kháo láo với nhau về một chàng Giêsu nào đó. Khen, người chê...khiến cho tôi càng thêm tò mò. Tôi ăn mặc thật kín đáo, trợn lờn vào đám đông để tìm hiểu xem chàng Giêsu này thế nào.

Quả thật, tôi đi trông người nhiên này đến người nhiên khác. Chàng rất khác người.

Nhưng lại chàng nói thật mãnh liệt và tràn đầy tình thương:

"Phúc cho anh em khi vì Con Người mà bị người ta oán ghét, khai trừ, sỉ vả và bị xoá tên như kẻ xù xa.

Ngày đó, anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì đây đây phần thưởng dành cho anh em ở trên trời sẽ trả lại cho anh em.

Thì c thì sao??? b y lâu nay tôi c t ng đã làm thân gái đi m b ng i ta oán ghét, khai tr , s v và b xoá tên nh đ x u xa.. thì ch có m t con đ ng duy nh t đó là ng ng c a h a ng c đang m r ng đ m t ngày nào đó lữ qu d hè nhau lồi tôi vào đó.

Nay l i nghe chàng nói nh th lòng tôi b ng lên m t ni m hy v ng sáng ng i.

C th h n, m t hôm tôi nghe chàng tuyên b :

"Ng i kho m nh không c n th y thu c, ng i đau m m i c n.

Tôi không đ n đ kêu g i ng i công chính, mà đ kêu g i ng i t i l i sám h i ăn năn."

Tôi có c m t ng không ph i chàng nói cho các môn đ c a chàng...mà đ ng nh chàng nói v i chính tôi đây. Chàng đang kêu g i tôi sám h i ăn năn.

Khi ch a b nh cho ng i b b nh phong, chàng gi tay đ ng vào anh ta và b o:

"Tôi mu n, anh s ch đi."

Th là tôi b t đ u xây m ng... hy v ng m t ngày nào đó chàng cũng ch m vào tôi và nói: Tôi mu n, cô s ch đi."

M i tu n tr c đây, tôi âm th m theo chàng và ch ng ki n m t c nh t ng đ y c m đ ng trong đám con con trai bà góa thành Naim. Chàng l i g n, s vào quan tài và nói:

Này ng i thanh niên, tôi b o anh : hãy tr i đ y !

Lời mời lớn của ông cớ a tôi rớ c sáng hờn.

Đúng rớ i. tôi cũng phớ i chớ i dờ y thôi.

Và thớ i cớ đã đờ n. tôi nghe nói chàng sớ dớ tiớ c tớ i nhà ông Simon, mớ t ngớ i Pha ri sêu. Thớ là tôi chuớ n bớ mớ t bình bớ ch ngớ c đờ ng dờ u thớ m.

Thớ y tôi vớ a bớ c vào, nhà mớ y tay Pharisêu tính ra chớ n lớ i..không ngớ trong đó có hai 'khách hàng' cớ a tôi, tôi khớ kín đáo liớ c mớ t. Hớ dớ i lớ i, nhớ ng lớ i cho tôi bớ c vào.

Thớ y chàng, nớ c mớ t tôi trào ra...ngớ i ta cớ tớ ng đó là nhớ ng giớ t lớ ăn năn. Không phớ i vớ y.. mà đó là niớ m vui gớ p gớ ngớ i mà tôi âm thớ m quý mớ n tớ lâu.

Rớ i tôi lớ y dờ u thớ m mà đờ lên chân chàng.

Tay Giuđa, mớ t môn đờ cớ a Thớ y, có vớ tiớ c cho bình bớ ch ngớ c dờ u thớ m. Nhớ ng tôi, lúc đó đờ cớ bên Thớ y, tôi sung sớ ng quá, chớ ng còn thiớ t bớ t cớ sớ gì nớ a.

Tuy Phúc âm không không nói rõ, nhớ ng tớ đó tôi bớ hớ n nghớ ăn sớ ng tớ hớ i này và quyớ t tâm âm thớ m làm môn đờ Thớ y....

Nhớ ng lớ i Thớ y nói quớ thớ c là khó hiớ u... thớ m chí khó có thớ chớ p nhớ n nớ i.

- Có ngớ i báo tin rớ ng có Mớ thớ y và anh em thớ y ớ ngoài kia. Thớ y liớ n chớ ngay nhớ ng ngớ i ngớ i chung quanh

Ai là mẹ tôi ai là anh em tôi?

Trời!!! nghe có vẻ bất hiểu u thì không biết?

- Khi nói về Áp-ra-ham, Thiên y dám tuyên bố:

"Thật, tôi báo cho các ông: trước khi có ông Áp-ra-ham,

thì tôi, Tôi Hằng Hữu!"

Hồ liên liên đá đ ném Người. Nhưng Đức Giê-su lánh đi và ra khỏi Đền Thiên

Xin lỗi... không biết Thiên y có Nợ quá không?? Bỏ ném đá cũng phải thôi!!!

- Kinh hoàng hơn nữa Thiên y dám sánh mình ngang bằng Thiên Chúa

"Tôi và Chúa Cha là một."

Người Do-thái liền lấy đá đ ném Đức Giê-su.

Bỏ ném đá cũng phải thôi!!!

Bởi vì ông là người phạm mà lại tự cho mình là Thiên Chúa.

Nhưng trước khi chịu hình, Thầy đã để lại cho các môn đồ những lời thuyết giảng vui, êm ái và ngọt ngào...

Ngày đó, anh em sống biết rằng Thầy ở trong Cha Thầy, anh em ở trong Thầy, và Thầy ở trong anh em.

Chúa Cha đã yêu mến Thầy thế nào, Thầy cũng yêu mến anh em như vậy. Anh em hãy ở lại trong tình thương của Thầy.

Lạy Cha, con muôn rằng con ở đâu, thì những người Cha đã ban cho con cũng ở đó với con,

Sau khi Thầy về trời, tôi thường lui vào góc vắng nơi khuất kín để viết những lời suy nghĩ và chiêm nghiệm những cuộc sống thân thương này.

Thật kỳ diệu thay!!! sau nhiều năm tháng, tôi dần dần nhận ra rằng: quật thực mình đang ở lại trong tình thương của Thầy. Tôi ở trong Thầy và Thầy ở trong tôi.

Thì ra... những đức gặp gỡ Thầy rồi...tôi mới biết.

Trước hết là tôi biết ăn sống..

Rồi tôi biết những tình yêu thương tiêu cực: tôi tìm kiếm tìm kiếm, há a ngóc, hình phạt,

Bắt đầu đón nhận những tình yêu tích cực: tôi vui sống với Chúa trong lòng mình....

